

ဇေယန

(ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

သွေးသောက်စား

အောင်မြတ်သာနှင့်သွေးသောက်စား

မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်း မြို့လေးတစ်မြို့မှာ ရှေးခေတ် အင်္ဂလိပ် အရာရှိတွေ နေထိုင်ခဲ့တဲ့ အိမ်ဟောင်းတစ်လုံး ရှိခဲ့တယ်။ တစ်မြို့လုံးမှာ ရှိတဲ့ လူတွေက အဲဒီအိမ်ကြီးကို စိတ်ချောက်ချားစရာတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတဲ့ အိမ်ကြီးလို့ သတ်မှတ် ထားကြတယ်။ ဘယ်သူမှ မဝယ်ဘဲ ပစ်ထားခဲ့တဲ့ အိမ်အိုကြီးကို သူဌေးဦးကောင်းက ဝယ်လိုက်တယ် ဆိုတဲ့ သတင်းက တစ်မြို့လုံး ပြန့်သွားခဲ့တယ်။

ဦးကောင်း ဆိုတာက ဒီဇာတိမဟုတ် တစ်နယ် တစ်ကျေးကနေ အလုပ် လာလုပ်ပြီး ကြီးပွားလာသူ တစ်ယောက်။ သူ့ရဲ့ ဝါသနာက ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်တယ် ကြိုက်ဈေးတွေ့ရင် ပြန်ရောင်းတယ်။ အခုလည်း အိမ်အိုကြီးကို ဝယ်လိုက်ပြန်တယ်။ ဘယ်သူမှ မဝယ်ဘဲ ပစ်ထားတဲ့ အိမ်ကို ဝယ်လိုက်တယ် ဆိုထဲက ဦးကောင်းမှာ အကြံအစည်တစ်ခု ရှိကြလိမ့်မယ် ဆိုပြီး မြို့ခံတွေက ပြောကြတယ်။

အိမ်အိုကြီးဆီကို စတင် ပြောင်းရွှေ့ပြီး ပြင်သင့်တာတွေပြင် လဲသင့်တာတွေ လဲနေတဲ့ အချိန် အိမ်အောက်ခြေမှာ လျှို့ဝှက် ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ စတုရန်းတစ်ခုကို ဦးကောင်းရဲ့ တပည့် တစ်ယောက်က တွေ့သွားရာကနေ ဇာတ်လမ်းက စတင်ခဲ့တယ်။

"ဟေ့ကောင် ငတိုး အိမ်အောက်မှာ စတုရန်းတစ်ခု ရှိနေတယ်"

အိမ်ထဲမှာ သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေရင်း အော်ပြောလိုက်တဲ့ လှတင်ရဲ့ အသံကြောင့် ပင့်ကူမျှင်တွေ ရှင်းနေတဲ့ မောင်သန့် တစ်ယောက် လုပ်လက်စ အလုပ်တွေကိုချပြီး လှတင်ရှိရာ ဆင်းလာ ခဲ့လိုက်တယ်။

"စတိုခန်းက သော့ခတ်ထားတယ် တစ်ခုခုနဲ့ ရိုက်ဖွင့်ကြည့်ကွာ အထဲမှာ ရွှေတွေ ဘာတွေရှိရင် တို့ တော့ ပွတာပဲ"

"အဲဒါ အသာထားစမ်းပါ အိမ်ရှေ့က ပစ္စည်းထုပ်ထဲမှာ တူးရွင်း အသေးတစ်ခု ရှိတယ် သွားယူလာခဲ့"

လှတင်ရဲ့ စကားကြောင့် မောင်သန့် အိမ်ရှေ့ကို သွားပြီး တူးရွင်းကို ယူလာခဲ့လိုက်တယ်။

"ရော့ ဒီမှာ တူးရွင်း"

လှတင်လည်း မောင်သန့်ပေးတဲ့ တူးရွင်းကို ယူပြီး သံချေးတက်နေတဲ့ သော့ခလောက်ကို ရိုက်ချလိုက်တယ်။ သုံးလေးချက်လောက် ရိုက်ပြီး ချိန် မှာ တော့ "ချင်"ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အတူ သော့ခလောက်က ပွင့်ထွက်သွားတယ်။

"ဟေ့ကောင် လှတင် အနံ့အသက်က မကောင်းဘူး မှောင်လည်း မှောင်နေတယ် ဓာတ်မီးသွားယူဦး"

လှတင်လည်း မောင်သန့်စကားကြောင့် လှေကားပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ ဓာတ်မီးကိုယူကာ စတိုခန်းထဲကို ဝင်လာခဲ့လိုက်တယ်။

စတိုခန်း အထဲမှာ တော့ ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ စားပွဲနဲ့ ကုလားထိုင်တွေကို တွေ့လိုက်ရပြီး စတိုခန်း နံရံမှာ တော့ ဓားနဲ့ ခုတ်ထားတဲ့ အရာလို မျိုးတွေကို မြင်လိုက်ရတယ်။

"ပစ္စည်းတွေကတော့ ထွေထွေထူးထူး ဘာမှ မရှိဘူး စာရေးစားပွဲနဲ့

ကုလားထိုင်တွေပဲရှိတယ် ဆိုတော့ ဒီနေရာက ရုံးခန်းလား စာရေးခန်းလား တစ်ခုပဲ"

မောင်သန့် စကားကြောင့် လှတင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဓာတ်မီးနဲ့ လိုက်ထိုး ကြည့်နေတဲ့ အချိန်

"ရှပ် ရှပ် ရှပ်"

အနောက်ကနေ လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်သွားတဲ့ အသံကြောင့် လှတင်နဲ့ မောင်သန့် လှည့်ကြည့် လိုက်တယ်။

"မောင်သန့် မင်း ကြားလိုက်လား"

"အေး ငါ ကြားတယ် လူတစ်ယောက် ဖြတ်လျှောက် သွားတဲ့ အသံပဲ"

"မဟုတ်မှ လွဲရော သရဲ ခြောက်တာလား"

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ ငါတို့ အထင်မှားတာ ဖြစ်မှာ ပါ ကြွက်တွေ ဘာတွေ ဖြတ်ပြေးတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ "

လှတင်က မောင်သန့်ကို လှမ်းပြောပြီး အခန်းထဲ လိုက်ကြည့် နေတဲ့ အချိန်

"ဒုန်း"ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အတူ လှတင်ရဲ့ နာကျင်စွာ အော်တဲ့ အသံက ထွက်ပေါ်လာတယ်။

"လှတင် ဘာဖြစ်တာလဲ"

"ဘာမှ မဖြစ်ဘူး ခလုပ်တိုက်မိတာ" ဆိုပြီး ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်လိုက်တော့ အလျားက လေးပေလောက် ရှည်ပြီး အနံ့က တစ်ထွာလောက်ရှိတဲ့ သေတ္တာတစ်လုံးကို မြင်လိုက်ရတယ်။

"ဟေ့ကောင် ဒီမှာ သေတ္တာတစ်လုံး ခုနက ကြည့်တော့ မမြင်ပါဘူး အခုမှ ဒီနေရာ ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ မသိဘူး"

လှတင်က ပြောရင်းဆိုရင်း သေတ္တာကို ယူပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။

"မောင်သန့် သေတ္တာက သော့မခတ်ထားဘူး အထဲမှာ ဘာပါလဲ ဖွင့် ကြည့်ရအောင်" ဆိုပြီး သေတ္တာကိုတူးရှင်းနဲ့ ကလပ်လိုက်ရာ အထဲက နေ လေးပေလောက်ရှိည်တဲ့ ဓားတစ်လက် ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဓားက နှစ်ဘယ်လောက် ကြာနေပြီလဲ မသေပေမဲ့ ဓားအိမ်ထဲကနေ ရုတ်တရက် ဆွဲထုတ်မရအောင် ကျပ်နေခဲ့တယ်။

"အင်း အီး အင်း"

"မရလည်း ဆွဲထုတ်မနေနဲ့ အထဲမှာ သံကြေးတွေ လိုက်နေပြီ ထင်တယ် ဆရာကို သွားပြရအောင် ဒါကရှေးဟောင်းပစ္စည်း ဖြစ်နိုင်တယ်"

အဲဒီအချိန်

"လှတင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်တာ မပြီးသေးဘူးလား" ဆိုပြီး အော်ပြောလိုက်တဲ့ ဦးကောင်းရဲ့ အသံကြောင့် လှတင် ကမန်းကတန်း ပြေးထွက် လာခဲ့တယ်။

"မင်းတို့ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပြီးပြီလား"

"ပြီးပြီဆရာ ကျွန်တော်တို့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း ဓားတစ်လက် တွေ့လို့ "

"ဟေ ဟုတ်လား ဘယ်ကနေ တွေ့တာလဲ"

"အိမ်အောက်မှာ စတိုခန်းလို အခန်းတစ်ခန်း ရှိနေတယ် အဲဒီထဲက တွေ့တာ"

လှတင်ရဲ့ စကားကြောင့် ဦးကောင်းမျက်နှာ ဝင်းလက်သွားပြီး

"မြန် မြန် သွားယူ ရှေးဟောင်းဓား ဆိုရင် ဈေးပိုရမှာ "

ဦးကောင်းရဲ့ စကားကြောင့် လှတင် အိမ်ထဲ ပြေးဝင်သွားပြီး ခဏ
နေတော့ လက်ထဲမှာ ဓားတစ်ချောင်း ကိုင်ပြီး ပြန်ထွက် လာခဲ့တယ်။

"ဆရာ ဒီမှာ ပါ"

ဦးကောင်းက လှတင်ပေးတဲ့ ဓားကို ယူပြီးအနီးကပ် ကြည့်လိုက်
တော့

"ဟာ ဒီဓားက ရှေးမြန်မာတွေ ကိုင်ခဲ့တဲ့ ငှက်ကြီးတောင်ဓားပဲ အထဲ
ကို ချွတ်ကြည့်စမ်း ရှေးဟောင်းဓား မှန်ရင် ဓားပေါ်မှာ တစ်ခုခု ထွင်း
ထားလိမ့်မယ်"

လှတင်လည်း ဦးကောင်းဆီက ဓားကိုယူပြီး ဆွဲချွတ်လိုက်ပေမဲ့ ဓား
က ဓားအိမ်ထဲက ထွက်မလာခဲ့ဘူး။

"ဆရာ ဓားက သံချေးတွေ လိုက်နေတာလား မသိဘူး ဆွဲထုတ်လို့ မ
ရဘူး"

ဦးကောင်းလည်း လှတင်ဆီက ဓားကိုယူပြီး အားကုန်သုံးကာ ဆွဲထု
တ် လိုက်ချိန်မှာ တော့

"ရွပ်"ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အတူ ဓားပြားက ဦးကောင်းရဲ့ လက်မကို ရှပ်ထိ
သွားတယ်။